

Dřevěná kniha Montségur

Na počátku 20. století byla objevena sada palmových listů, obsahujících zajímavé texty, ve schránce ve zdech katarského hradu Montségur. Na Montségur je nahlíženo jako na poslední útočiště katarské víry a baštu těch skutečně oddaných, která byla dobita v rámci snahy po světovládě papežskými vojsky.

V březnu 1244 Kataři, kteří byli měsíce obklíčeni uvnitř hradu, nakonec kapitulovali. Asi 220 jich bylo hromadně upáleno na úpatí návrší, když odmítli vzdát se svého přesvědčení. Ve dnech předcházejících pád pevnosti, sestoupili čtyři Kataři z hradu dolů a údajně sebou odnesli nějaký poklad. V rámci divokých spekulací ohledně toho, co mohli takto odnést do bezpečí – mezi něž samozřejmě patří svatý grál, se často uvádí, že šlo o posvátnou knihu, obsahující moudrost katarského náboženství.

Autoři knih o kataerech proto předpokládají, že Kataři strážili rukopis, čili duchovní poklad. O tomto rukopisu se často říká, že jde o „Knihu lásky“, která je přisuzována svatému Janovi a tvrdí se, že obsahuje „vznešená učení, báječná odhalení, nejposvátnější slova svěřená našim pánem Ježíšem Kristem milovanému následovníku (Janu Evangelistovi). Jejich moc měla být taková, že by ze srdce člověka zmizela veškerá nenávisť, zloba a žárlivost. Božská láska, jako nová potopa, by zaplavila všechny duše a již nikdy více by na Zemi nebyla prolita krev.“

Protože byla katarská pevnost srovnána se zemí, je logické, že na stávajícím hradě se nemůže odhalit cokoli z katarské minulosti. Přesto byl objeven zajímavý dokument v malé jeskyni poblíž hradu. Je to tzv. „dřevěná kniha“, která není ve skutečnosti vyrobená ze dřeva. Jde o sadu šesti (původně 18-ti) tenkých palmových listů, na kterých je něco, co je evidentně neevropské, spíše arabské písmo, a rovněž několik zobrazení zvířat a geometrických tvarů.

Léta byly tyto stránky ve vlastnictví Déodat Roché, jednoho z nejpilnějších raných výzkumníků katarů, kterému se v určitých oblastech přezdívalo „katarský papež“. Není jasné, zda měl sám pouze šest stránek. Co však víme je, že před svou smrtí předal šest stránek své důvěrné přítelkyni a sekretářce Lucienne Julien. Bylo jí řečeno, že bylo nalezeno 18 stránek, když musela být část hradní zdi v r. 1935 zesílena, a že je našel dělník v malé dutině mezi několika základními kameny.

Od zveřejnění několika těchto stránek v řadě francouzských časopisů (např. Les Camets Secrets) a internetových stránkách, se začaly objevovat různé teorie o tom, co tyto stránky obsahují. Někteří tvrdili, že mají původ v Tibetu, jsou spojeny s budoucností lidstva. Jiní tvrdili, že nezpochybňují vlastnictví Déodata Roché, ale že je nedostal od dělníka z Montségur, ale od Bérangera Saunière, kněze z Rennes-le-Chateau. Měli snad tito lidé podezření, že byly tyto stránky neslavně známými pergameny, které Saunière údajně našel v balustru svého kostela?

Tyto stránky byly identifikovány jako součástí systému astrologie známé jako astrologie Nadi. Jde o formu astrologie praktikované většinou v Tamil Nadu v Indii. Centrem astrologie Nadi je místo zvané Vaitheeswarankoil, poblíž Chidambaram v Tamil Nadu, státu v jižní Indii. Věštění je založeno na víře, že minulé, současné a budoucí životy všech lidí byly napsány sedmi mudrci tradice hindu ve starých dobách, a zaznamenány na tyto malé palmové listy zvané nadis, které byly skladovány v ústřední knihovně, v Saraswati Mahal ve městě Tanjore, kde do nich od té doby astrologové Nadi nahlíželi pro radu.

V březnu 1995 byl německý autor Thomas Ritter schopen nechat některé z těchto listů, které se nachází v Indii, datovat uhlíkovou metodou, která odhadla jejich stáří asi na 350-400 let, čili je datovala asi do r. 1600. Nezávislá analýza ukázala, že písmo listů je Oriya, jazyk, která sám byl vytvořen na základě starších textů asi v r. 1050. Je zřejmé, že někdo byl schopen dostat se, ke kopiím palmových listů Nadi, převezl je do Montségur a ukryl je tam, možná v rámci sympatií s Katarý, či z nějakého osobního důvodu. Kdo ví...